

ÚJ KEMENESALJA

KEMENESALJA TANÁCSAINAK LAPJA

I. évfolyam 3. szám

1989. július

Megjelenik kéthavonta

Ara: 5 Ft

Szerkesztőség: Celldömölk, Tanácsköztársaság tér 1.

Köszöntjük a vasutasokat!

Unnepelnek a vasutasok, köszöntjük őket ezen az ünnepen, a vasutasnap alkalmából. Hétköznapjaink gyakran észrevétlenül és nyomtalanul múlnak el, ünnepeink arra valók, hogy emlékezzünk valamire vagy valakire, maradandóvá tegyük életünk egy-egy pillanatát. Az idei vasutasnap jó alkalmat ad erre Celldömölkön, a vasutasvárosban, ahol szinte keresve sem találni olyan családot, amely ne kötődne valamilyen szállal a vasúthoz.

Unnepelnek a vasutasok, akikkel sokan osztoznak örömeinkben, de tegyük hozzá, gondjaikban is. Mert bár ünnepeink a vasutasok, azért ez az ünnep sem felhőtlen. Sokfelé kószálnak ilyenkor a gondolatok, mindenki máshogy éli át az ünnep perceit és óráit. Annyi azonban bizonyos, hogy csak az tud igazán ünnepelni, aki emelt fővel járt hétköznap is. Kívánjuk, legyenek minél többen vasutasaink között is, akik tudnak emelt fővel járni!

Unnepelnek a vasutasok, ki-ki úgy ünnepel velük, ahogy tud. Családias a hangulat, sokan átélik ilyenkor az összetartozás érzését. Kívánjuk, kísérje ez az érzés vasutasainkat, bármerre járnak az országban, a vliágbán!

Kocsijavító üzemet avatnak Celldömölkön

Tovább fejlődik a vasúti csomópont

Celldömölk a szombathelyi Vasútigazgatóság legforgalmasabb csomópontja, melynek munkája az egész Igazgatóság tevékenységére hatással van. Éppen ezért jelentőségének megfelelő figyelmet fordítunk a csomópont létesítményeinek korszerűsítésére, fejlesztésére. Kedvező hálózati fekvése különösen kedvez az üzemvitelt kiszolgáló létesítmények telepítésének, és ez meg is látszik az elmúlt évek fejlesztési koncepciójában, valamint a folyamatban lévő beruházási munkáknál. A komplex csomópontkorszerűsítés a 80-as évek elején kezdődött a teherkocsimosónál NOVEX rendszerű szennyvíztisztító építésével, majd ezt követte a kocsimosó korszerűsítése. Ma a MAV legkorszerűbb teherkocsimosója üzemel a rendező-pályaudvaron.

A volt gőzmozdonyszínpadra került telepítésre egy felújított padlóalatti kerékeszterga, ami hatékonyságnövelő hatásán kívül környezetvédelmi előnyöket is eredményez.

Időközben megkezdődött – a MAV hálózati fejlesztési programjához igazodva – ugyancsak Celldömölkön a „B” típusú kocsijavító üzem beruházási munkáinak előkészítése, melynek kivitelezési költségét a beruházási program 357 millió forintra irányozta elő.

A telepítés kedvező abból a nyolultsága miatt olyan kivitelezőt kerestünk – és ezt a Vas megyei TANÉP-ben találtuk meg – aki a komplex létesítmény megvalósítására vállalkozott. A kivitelezési munkák 1986-ban kezdődtek meg, s a menetközben felmerült pénzügyi és műszaki nehézségek ellenére a beruházásban résztvevők eredményes együttműködésének köszönhetően 1989-ben a 39. Vasutasnap alkalmával sor kerülhet a létesítmény ünnepélyes avatására.

A kocsijavító működése kedvező hatást gyakorol a teherko-

csipark állapotára, futásbiztonsági helyzetére, de emellett Celldömölk város további fejlődésére is. A javítócsarnok kéthajós, 84,5 méter hosszú, négy vágánnyal rendelkezik, melyek közül kettőt villamos futódaru fog át. A későbbi években – amennyiben a kapacitáskihasználás érdekében erre szükség lesz – a másik két vágány daruzása is megoldható.

A javítókapacitás két műszakban 68 kocsi/nap, ami a technológia továbbfejlesztésével és harmadik műszak szervezésével 120 kocsi/nap-ra növelhető. A dolgozók szociális elhelyezése egy korszerű, a mai igényeket kielégítő szociális épületben történik.

A kocsijavító jövőbeni működéséhez szükséges szakembergárda utánpótlása érdekében a Művelődésügyi Minisztérium támogatásával szakmunkásképző tanműhely létesült, amely segíti a város népességmegtartó törekvéseit is. A tanműhely önmagában nem elég, ezért hozzájárultak a Celldömölki Szakmunkásképző Intézet bővítéséhez is.

Már az előkészítő és kivitelezési munkák során is éreztük, hogy Celldömölk fontosnak tartja a „B” típusú kocsijavító üzem mielőbbi megépítését, amely több mint 100 dolgozónak fog munkalehetőséget nyújtani. A város vezetése és a helyi hatóságok messzemenően támogatták igazgatóságunkat az építés közben jelentkező problémák megoldásában. Ennek is köszönhető például, hogy az eredetileg tervezett szilárdtüzelés helyett gázfűtéssel tudtuk az üzem létesítményeinek hőellátását biztosítani, ami energiafelhasználás és környezetvédelmi szempontból egyaránt előnyösebb.

Feltétlenül hangsúlyoznom kell, hogy a „B” típusú kocsijavító üzem megépítésével Celldömölk csomópont-korszerűsítése nem zárult le. Már ebben az évben befejeződnek a pályaeépítési munkák, melynek eredményeként Boba-Celldömölk között kétvágányú pálya alakul ki.

Megkezdődött az állomásépület korszerűsítése – amely a város felőli oldalon mára szintén elkészül – azonban a perontető teljes átépítéséhez csak 1990-ben tudjuk az anyagi fedezetet megteremteni. A jövő évben a teherkocsimosó hőellátásához korszerű hulladékégető kazánt kívánunk telepíteni, amely a vasúti hulladékok elégetésén kívül megoldja a városban és a környéken működő üzemekben keletkező olajos hulladékok ártalmatlanításának gondjait is. Napirenden tartjuk az új gurítópályaudvar építését – melyhez a tanulmánytervek már rendelkezésünkre állnak –, de a nagyon magas bekerülési költség miatt várhatóan csak a 90-es évek közepén kerülhet sor a megépítésére. Szükségét érezzük a személpályaudvaron magasperonok kialakításának is. Mivel a peronok építése vágánykorszerűsítéssel jár, ezért ez a munka csak a rendezőpályaudvar kapacitásbővítését követően valósulhat meg.

Szabó Zoltán
MAV igazgatóság

Lesz II. világháborús emlékmű

3. oldal

Szakított az Egyetértés

5. oldal

Nyughatatlanok

6. oldal

Az ezüstérem fényesen csillog

8. oldal

Az állomás képe 1913-ból

Vasúttörténeti emlékpark

A celldömölki vasútállomás Szombathely felé eső oldalán az állomásépület és a váltóállító torony közötti területen már tavaly megkezdtek az épülettörmelékektől hepe-hupás, gyomok által felvert talaj elegyengetését. Celdömök Város Tanácsának kezdeményezésére a MÁV Szombathelyi Igazgatósága vasúttörténeti emlékparkot létesít itt, melynek tervezett megnyitása az idei vasutasnapi ünnepségek keretében lesz. Az emlékparkba olyan vasúti járművek és egyéb eszközök kerülnek, amelyek ma már mindennapos használatban nem, vagy csak igen ritkán láthatók. Az emlékparkban egy fővonalai és egy mellékvonalai, valamint egy állomási mellékvágányi szabványos felépítményre kerül a 424-129 számú gőzmozdony az Aa 1032 számú elsőosztályú vasúti személykocsival. A mellékvonalai felépítményre helyezik a 275-052 számú gőzmozdonyt a hozzá kapcsolt B 50615 számú személykocsival. Az állomási mellékvágányi felépítményre a CXIII. sz. tűzoltóvonat helyreállított kocsija kerül. A pályák mellé régi vasúti jelzőberendezéseket, a mozdonyok mellé pedig régi vízdarukat is felállítanak. A kiállításra kerülő vasúti járműveket és vízdarukat a MÁV Celdömölki Vontatási Főnökség dolgozói kollektívája állította, illetve állítja helyre.

A vasúttörténeti kiállítást mintegy betetőzi, s jól kiegészíti a fűtőháznál lévő ma is működőképes és bármikor üzembehelyezhető két, nosztalgia célú gőzmozdony. Ezek korban jóval idősebbek, technikai színvonalukat tekintve pedig kezdetlegesebbek, mint kiállított társaik. Mindkét mozdony Budapesten készült a Magyar Királyi Államvasutak Gépgyárában, és néhány feltétlen szükséges korszerűsítéstől eltekintve eredeti állapotukban lettek helyreállítva. A XII. osztály jelölésű 765. számot viselő szertartályos mellékvonalai mozdony 1886-ban készült, gyártási száma: 184. Fialább társát az V. a. osztály jelölésű 7111. számú szerkocsis mellékvonalai mozdonyt 1902-ben 1628. gyártási számmal készítették. E két járműtípusnak megfelelő mozdonyok a múlt század végétől mintegy 60 éven keresztül jelentős számban üzemeltek Celdömölkön. A most kialakításra kerülő és a későbbiekben még bővíthető vasúttörténeti emlékpark és az üzemelő nosztalgia-járművek érdekes színfoltjai, tanulságos látványok lesznek városunknak. Megőrzik és hirdetik azok emlékét, akik a vasút hőskorában a technikai fejlődés élén álló gőzmozdonyüzemű vasút munkájában résztvettek.

Fehér Tamás

Tisztelet a gyűjtőnek!

Ezúttal VIDA LÁSZLÓRÓL szólunk, egy személyről a sok közül, aki a vasút szerelmese. Olyan mozdonyvezető volt, aki még aktív korában elkezdett mozdonyképeket, levelezőlapokat gyűjteni, s ma már olyan forrásanyag van, amely kifejezetten nagy értékeket képvisel. Őrzi a hagyományokat, kiállításokon mutatja be a múltat, jelent. Rekonstrukciókhoz nyújt segítséget és fáradhatatlan nyomkövetője a végtelen vaspályáknak. Végigjárta a mozdonyvezetői szakmához a fokozatokat, itt a mi városunkban Celdömölkön. Idézzük most őt magát, mert ennél szebben leírni szenvedélyét külső embernek nem adatik meg.

„Harminc évig voltam mozdonyvezető. 1977-ben 54 éves koromban lettem nyugdíjas,

korkezdésménnyel. Ha újra kezdeném, még egyszer is szívesen csinálnám, úgy megszerettem az utazást! Persze csak gőzmozdonyon! Nem tudom, a mai mozdonyvezetők a zárt kabinokban, vezetőfülkékben érzik-e azt a fősleges érzést, amit mi éreztünk a gőzösből kihajolva, amikor egy kanyarban – ívben – visszanéztünk a vonatunkra, ami szinte úszott utánunk. Talán ezek az érzések parancsolták meg azt, hogy kezdjem el gyűjteni először csak a mozdonyokat ábrázoló képeslapokat, még tényleges koromban. Amikor nyugdíjba mentem, már gyűjtöttem a vasútállomásokat, a vonatokat, viaduktokat, alagutakat, fogaskerekű-vonatokat, úttörővonatokat, vasúti érdekességeket ábrázoló képeket is. Minden képes-levelezőlapot, amin vasútállomás volt. Kétezeröttszáznál több lapot sikerült összegyűjtenem ebből a témából. Ha megtudom, hogy valahol az országban valamilyen vasúttal kapcsolatos kiállítás van, én máris oda indulok.”

Remélhetőleg a közeli jövőben egy kiállításon Celdömölkön is láthatjuk a volt celi vasutasnak, mozdonyvezetőnek, a ma veszprémben élő Vidá Lászlónak a képeslapjait.

Villamosmozdony-vezetők

A tervezett – Ausztriával közös – világiállítás megrendezésével is összefügghet a Szombathely-Győr és a Celdömölk-Székesfehérvár vasútvonal-villamosítás meggyorsítására vonatkozó terv. A nehéz gazdasági helyzetben a győri vonal villamosítása látszik biztosabbnak, mivel osztrák támogatással számolhatnánk egy Szentgotthárd-Győr-Sopron-Ebenfurt körforgalom kialakítására – hallottam egyik vasutas

ismerősömtől. Reméljük így lesz. Az viszont már tény, hogy a MÁV Szombathelyi Igazgatósága a celiiek javaslata alapján hét dieselműmozdony-vezetőt Budapestre küldött átképzésre. A négy hónapos elméleti és gyakorlati tanfolyam után eredményes hatósági vizsgát tett: Balogh Károly, Kiss István, Márton Dénes, Lang József, Somogyi Gyula, Lóránt Imre, Tóth Imre.

Káldos Gyula

A masinisták zászlaja

A század elején, 1910-ben alakult a Celdömölki Mozdonyvezetők otthona, amelynek akkori tagsága már 68 főt számlált. A kezdeményező TAKÁTSY KÁLMÁN mérnök volt, első elnöke SCHMIDT JÓZSEF, védnöke a mindenkori Fűtőház főnöke. A társasági életük bérelt épületben, az Asbóth-házban folyt. Az otthon 1948–49-ig működhetett, és akár a többi társasági szervezet, felszámolódott. Nem jelenti mindez azt, hogy a mozdonyvezetők megelégedtek volna múltjukról. Élénken emlékeznek számos eseményre, különösen arra a nagy ünnepre, amikor 1943-ban zászlót avattak, rudját díszes címerpajzsú, névvel belevéselt szöveg fényesítették, amelyekből annyi összejött, hogy külön tablóra – címerpajzsra – kellett felrakni 853 darabot.

A későbbiekben a zászló ismeretlenségbe bujdosott, a díszes, történelmi múltat idéző, nevet felsorakoztató rudja is eltűnt. Ak mindenről tudott, DOBRONTE JÓZSEF leltárszámadó meghalt. A már szintén nem élő SZENES JÓZSEF járási néprfront-titkár, valahonnan előkerítette a zászlót, és a MÁV Igazgatóságára juttatta Szombathelyre. Az utódok újra szövetkeztek. A zászlóavatás ünnepének 40-ik évfordulóján, 1983-ban minden még élő, a tablón szereplő mozdonyvezetőt meghívtak, hogy újra zászló alá állva emlékezzenek. Ekkorra már előkerült e sorok írója közreműködésével a zászlórúd, és kölcsönkapták a zászlót is, amely a Közlekedési Múzeum tulajdona. Követelés nélküli igény a ragaszkodás: hogy a celdömölki mozdonyvezetők zászlaja, újra a többi tárgyi és szellemi emlék mellé a tulajdonukba kerülhessen vissza Celdömölkre.

Dala József

Nyílt levél Kemenesalja polgáraihoz!

A Magyar Demokrata Fórum Celldömölki Szervezete céljának tekinti, hogy Kemenesalján újra kialakuljon egy egészséges lokálpatriótizmus, ami valaha az itt élők között összetartó és alkotó erő volt.

A jelenlegi rendszer eresztékei recsegnek-ropognak, de a változásoknak ellenálló tehetetlenségi nyomaték még képes arra, hogy rövid ideig a hatalom látszatát fenntartsa. A központi hatalom és támogatások büvkörében élő irányítási rendszert valódi önkormányzatnak kell felváltania.

Válasszunk! – de nem is kérdezték meg az emberek véleményét! A lakosság többsége nem szokott hozzá az aktív közéleti tevékenységhez, csak pillanatnyi időkre léphetett fel saját sorsa alakításában politikai erőként. A politika, a politizálás az utóbbi évtizedekben egyre inkább elszakadt a magyar néptől. Az állampolgároktól szinte független „fejük fölötti” politika alakult ki.

Sokáig légvárat épített a bürokratikus hatalom. Legnagyobb hiba a rossz döntések és a felelősség eltitkolása volt. Gyermekek tekintették a nemzetet, gondolatait nem vették igénybe, de vállaira olyan terheket raktak (adósságállomány, gigantomániás beruházáspolitiká), amelyek kétségessé teszik, hogy képes lesz-e felegyenesedett gerinccel járni. A cselekvő állampolgárrá válási folyamathoz minden segítő kézre szükség van. Az emberi szabadságjogok biztosítása elengedhetetlenül szükséges, de csupán a helyi közélet minél sokoldalúbb kibontakozása esetén tudjuk valóra váltani. Mindenkit várunk sorainkba, akit érdekel Kemenesalja Celldömölk város jelene és jövője, felelősséget érez gyermekei sorsáért. Önökre építünk, és csak akkor leszünk életképesek, ha azt Önök is akarják!

Szeretnénk, hogy véleményeiket, javaslataikat mindenki nyíltan, őszintén elmondhassa, hiszen a demokrácia bibói értelemben azt jelenti: NEM FÉLNI. Mindezeket figyelembe véve tisztában kell lennünk azzal, hogy országunk történetéből le kell vonni a tanulságokat és figyelni kell, hogy nem az a lényeg, ami volt, hanem amivé az országot, a hazát tesszük mi, az együtt munkálkodó és egymást váltó nemzedék.

MATURA

Celldömölkön, a Berzsényi Dániel Gimnáziumban nem bukott meg az érettségi.

És nem bukott meg egyetlen érettségiző gimnazista sem.

Az idén, 1989-ben bizalmi besztásban lévő majdnem megbuktatták az érettségit. Az érettségi nem hagyta magát. Érettségi több, mint 200 éve létezik, azóta, hogy a kalapos király, II. József elrendelte. Azzal a szándékkal, hogy ez is közelebb hozza Európá haladottabb részeihez birodalmának ezt, a török uralom alól akkor alig egy évszázada felszabadult részét. Azóta van érettségi, volt még a „korszakalkotó” – egyébként Szabadkán érettségizett Róth (Rákosi) Manó-Mátyás idején is.

A celldömölki gimnazisták többsége nem fellélegzéssel reagált arra, hogy – ha nem felvételi tárgya – az év végi jegyét kaphatja meg az érettségi tematika osztályzataként. Tanár és diák egyaránt készült az érettségire. A matematikából felvételizők viszont joggal érezték méltánytalannak, hogy nekik a felvételi feladatsorra kapott jegyük kerül az unokáiknak is megmutatandó érettségi bizonyítványukba. A biológiából felvételizők az írásbelin veszdhettek – hiába – egy hibás fel-

adattal, amely a többi kérdéstől vette el az idejüket. De érettségiztek, becsülettel, úgy, ahogyan tőlük elvárhattuk.

És nem buktak meg. Ezt is elvártuk tőlük. Pedig a celldömölki gimnázium soha nem akart bukásmentes iskola lenni. Arra büszke – joggal –, hogy tudást bizonysító bizonyítványokat ad, olyanokat, aminek rangja van. Egy országos felmérés a felvételi eredmények alapján rangsorolta hazánk 159 gimnáziumát. A celli a 45. helyet foglalja el a rangsorban. Megyénkben csak a szombathelyi Nagy Lajos Gimnázium előzi meg.

Az ideit megelőző öt évben 277 tanuló érettségizett iskolánkban. Közülük 170-en jelentkeztek egyetemre, főiskolára. Az öt év átlagában a felvételizők 76,88 százaléka felelt meg a felvételi vizsga követelményeinek. Ebben az öt évben „első nekifutásra” felvételt nyert 97 tanuló, az összes érettségizőnek 35 százaléka. Örvedetes, hogy ebben az időszakban folyamatosan nőtt a felvettek között az egyetemisták aránya a főiskolaihoz képest.

Az idén érettségizetteknek már csak azt kívánhatjuk, ne rontsák, inkább javítsák ezt a statisztikát. Léránt Ferenc

Forrt a világ...

Július 14-én két világtörténelmi esemény kerek évfordulója kínál alkalmat a megemlékezésre. Kétszáz esztendeje a párizsi nép a SZABADSÁG, EGYENLŐSÉG, TESTVÉRSÉG hármas jelszavával indult rohamra a gyűlölt abszolút hatalom jelképe, a királyi börtönerőd, a Bastille ellen. A megdöntött hatalom monolitikus (egy köből faragott) volt, a Bastille nem. Hetek alatt széthordták köveit. Ha a fundamentalisták maradványaira kíváncsiak, a metróállomáson még láthatják a feltárt fundamentum egy kis részletét. Senki sem szokta megkoszorúzni.

A világ akkor vigyázó szemét joggal vetette Párizsra, ahogy erre a tapolcai születésű Batsányi fel is hívta az alul és a felül levők figyelmét egyaránt. A francia forradalomnak a napóleoni háborúkkal együtt negyedszázados története megfogatta

az akkori világot. A mi Berzsényink jól látta ezt. Tudta, hogy kis nép vagyunk, nem „sokaság”, de ha van lelkünk és szabadságunk, tehetünk „csuda dolgokat”.

Az 1789-et követő negyedszázad eseményei szűkebb pátriánkat sem kerülték el. Erdemes lenne összegyűjteni, mi történt akkor a Kemenesalján, elődeink hogyan lettek akarva vagy akaratlanul részesei akkor a történelemnek.

A francia forradalom első centenáriuma, éppen 100 éve alakult meg a II. Internacionálé, amely keretet adott a nemzetközi szociáldemokrata munkásmozgalomnak. Az elsők között, már 1890-ben csatlakozott ehhez a viharos történetű szervezethez az MSZDP is. Ennek a nagymúltú pártnak a helyi története is megírásra vár még ...

L. F.

Lesz II. világháborús emlékmű

1989. június 13-án ülést tartott a Hazafias Népfront Celldömölk Városi Bizottságának elnöksége. Az ülésről Dr. Marosfalvi Ferencet, a HNF Celldömölk Városi Bizottságának elnökét és Hollósy Istvánnét, a HNF városi titkárát kérdeztük.

Milyen napirendi pontokat érintett az elnökségi értekezlet?

Dr. Marosfalvi Ferenc: az új összetételű elnökség először ült össze megválasztása óta. Szó esett a megyei értekezlet tapasztalatairól, s az itthon elfogadott állásfoglalás alapján a rövidtávon elvégzendő konkrét feladatok meghatározása is megtörtént. Sokszoros igény merült fel egy a II. világháború áldozatainak emlékére állítandó emlékműre. Ennek szervezését a Népfront vállalta.

Hollósy Istvánné: az egyre erősödő igényeket figyelembe véve, szinte kizárólagos elsőbbséget élvez ennek intézése. Megállapodtunk abban, hogy felhívást intézünk városunk lakosságához, amelyben ötleteket, javaslatokat kérünk az emlékmű elhelyezéséről és formáját illetően. Ezúton kérjük a hajdani áldozatok hozzátartozóinak, valamint városunk vállalatainak és intézményeinek erkölcsi és anyagi támogatását. A javaslatokat és az emlékmű kivitelezésére szánt hozzájárulásokat szíveskedjenek a HNF városi Bizottságához eljuttatni. Címünk: Celldömölk, Széchenyi u. 18.

– Mikorra tervezik az emlékmű átadását?

– A javaslatok beérkezésétől függően a lehető legrövidebb időn belül, hiszen sokesztendő igények kielégítéséről van szó. A döntésről, a kivitelezés kezdetéről, annak menetéről folyamatos tájékoztatást kívánunk nyújtani.

R. L.

Mit akar a MAVIT?

Június elején megalakult a Magyar Vidék Társaság (MAVIT) Vás megyei szervezete, amelynek alapító tagja Kemenesalja országgyűlési képviselője, Gyöffy László, valamint Limpár József, a celldömölki városi tanács elnökhelyettese. Az új szervezetről Gyöffy László így nyilatkozott lapunknak:

– A szervezet alapvető célja, hogy megszüntessük végre hazánkban a másod-, illetve harmadrendű állampolgárságot, azaz az országon belüli terhek és javak egyenlő elosztását sürgetjük. Nem akarunk újabb elmentéket szítani, sokkal inkább arról van szó, hogy fel kell számolni a vidékiségből adódó hátrányokat.

– Érdekképviselőtről van tehát szó?

– Igen, az új szervezet valamilyen érdekképviselői fórum kíván lenni, ám a forma még nem végleges, kialakításra vár. Megpróbálunk találkozási pontot találni mindazokkal, akik érzik ezt a hátrányt, tehát értelmiségiekkel és munkásokkal ugyanúgy, mint termelőszövetkezeti tagokkal. Horizontális érdekképviselőre törekszünk, de az még nem tisztázott, vertikálisan hogyan tudjuk érvényre juttatni az elképzeléseinket.

– Értsem úgy, hogy egyik oldalon van a MAVIT, mint érdekképviselői szerv, a másik oldalon pedig ...

– A másik oldalon vannak mindazok az állami és politikai szervek és szervezetek, amelyek az ország ügyeit intézik. Ha mód lesz rá, a kormány elképzeléseit éppúgy szeretnénk véleményezni, mint a különböző pártokét. A lényeg, hogy a döntéseket befolyásoljuk.

A mindennapok kutatója: Zongor Ferenc

A Városi Könyvtár keretei között működő honismereti közösség, amely most 16. foglalkozási évét fejezte be, tagja Zongor Ferenc. Rendszeres résztvevője összejövetelüknek, ahova többször elkíséri felesége, a mosolygós tekintetű Erika néni. Az utóbbi időben néhányszor hiányzott, de mindig jött a levél, vagy az üzenet, amiben távolmaradása okát jelezte. Ezúttal elkészítő levelet küldött; arról értesít bennünket, hogy kisebbik fiához költöznek Veszprémbe.

Ha azt kérdezzük ki ő, azt válaszolhatjuk: mint helytörténész, a mindennapok kutatója. Közös beszélgetések alkalmával többször hangsúlyozza, írásaiból is kitűnik: a helyi történelem ismerete növeli a szülőföld szeretetét, eszköze az igazi hazafiságra nevelésnek, a tájnyelv pedig anyanyelvünk savát-borsát jelenti. E néhány szóban benne van irányultsága.

Egyéniségének gyökerei ifjú éveibe nyúlnak. Nagysimonyiban született 1915-ben. A szülőföld élménye, az egyszerű emberek igazságot kereső gondolatvilága végigkíséri életét. Bizonyára nem véletlen, hogy első jelentős munkájával – Nagysimonyi monoarafiája – szülőföldjének tisztelg.

Nagy hatást gyakorolt életére a Soproni Evangélikus Tanítóképző, ahol beléivódott a hivatástudat. Gazdag élményekkel szolgált az önképzőköri foglalkozások. Ott kerül levelező kapcsolatba Sinka Istvánnal, Szabó Dezsővel és másokkal. A soproni újságírók többször maguk közé hívják őket. Mindezt a nagyhirű iskola szelleme tette lehetővé.

A nyári szünidőben néprajzi gyűjtőutakon vesz részt az ország több megyéjében. Kapcsolatba kerül a falukutatással, és egész életére belső meggyőződésévé válik ennek fontossága. Tehát nem előzmény nélkül lett kutatója Alsóságnak és Kemenesaljának, az azonban biztos; honismereti, helytörténeti tevékenysége itt megerősödik. Sógot nyelvészeti szempontból kincsesbányának tartja, de másutt is az idők hagyományörző szerepe segítette munkájában.

Megértjük, nehéz az elválás attól a vidéktől, ahova sok szálal és emlékekkel kötődnek. Ezt éreztük azon a beszélgetésen, mikor a honismeretesek nevében személyesen is elkészítettünk a kedves házaspártól „Az emlékek megmaradnak, tehát elszakadás nincs! A gondolat és a szív pedig, amíg működik, éberben őrizni fogja szülőföldem tiszteletét. Köszönöm az együtt töltött csütörtök esti összejöveteleket, a hasznos véleménynyilvánításokat, az egy-egy munkaterületről, témáról tartott ismertetőket, kiselőadásokat. Emberi és baráti tisztelettel éreztük egymás iránt. Ez a

kis közösség a hon – a szó igazi értelmében – a haza ápolásában igyekezett marandókat létrehozni. Vezetése – az aktualitást is szem előtt tartva – hagyta kibontakozni az emberközelséget, a múlt értékeinek megbecsülését és jelenkorunk segítő szándékú igyekezetét. Szólnom kell nagy nyelvészünkről, Kresznerics Ferencről, kinek sírját 1966-ban, születésének 200. évfordulója alkalmából Bárczi professzor úr a következő, nagy horderejű mondatával koszorúzta meg: Legyen az ő emléke mindannyiunk számára élő tanulság, mért amely nemzet nem becsüli meg egykori nagyjait, és nem törődik a maga múltjával, az nem bízik a saját jövőjében sem. E gondolatokkal búcsúzómon tőletek, kívánom, továbbra is legyetek jó patriótái Cellömölknek és Kemenesaljának.” – írta levelében Zongor Ferenc.

Zongor Ferenc inkább néprajzosnak, mint nyelvésznek tartja magát, de mindenekelőtt a személyiség fejlesztésén fáradozó pedagógus. Ságón 1953-tól tanít, magyar-történelem szakos tanárként, jól tudja hasznosítani kutatómunkája eredményeit. Több mint 10 éven keresztül maga is vezetett nyelvész-néprajzos szakiskolát. Tárgyi gyűjtésük eredménye az iskolamúzeum. Ha rajta múlna, minden iskolában működne honismereti szakkör. Nagy szükség lenne rájuk, mert a mi kis közösségünkben is az idősebbek vannak többségben.

A szobájuk egyik falát könyvespolc borítja, tele könyvekkel.

Alul a fiókokban egy élet fáradtságos munkájával gyűjtött sok-sok értékes feljegyzése van. Olyan, amit másutt nem találni, vagy fáradtságos munkával már csak egy részét lehetne összegyűjteni. Kutatása eredményeiről országos és megyei folyóiratokban, megyei és országos pályázatokon sikerrel jelentetett meg tanulmányokat. Több kézírta van a könyvtárban is, de maradt még megírni való, gyűjtött anyaga bőven. Legközelebbi tervei között említi egy 1200 szavas tájszótár összeállítását. Tanulmányai felsorolására most nem vállalkozhatunk, néhány témakört azonban megemlítek: településtörténet, földrajzi nevek, babonák, népszokások, paraszti életmód, tájnyelv, lakodalmi szokások, munkaszorgalmi emlékek, ünnepkörü szokások a teljesség igénye nélkül.

A Sághegyet tanúhegynek nevezzük, mert jól mutatja a különböző földtörténeti korokat. A környéken élő emberek évszázadokon keresztül apáról-fiúra öröklődő életét és szokásait mutatják fel, akik – amit mások észre sem vesznek, – azokat összegyűjtik és értékeket alkotnak. Ilyen ember Zongor Ferenc.

Mire e sorok megjelennek, Zongorék már új otthonukban lesznek. Szívvel kívánjuk, jó egészségben, unokáik körében ott is érezzék jól magukat.

Káldos Gyula

Könyvismertetés

Nádasdy Lajos: Fejezetek a Pápai Református Nőnevelő Intézet történetéből. (Pápa, 1988.)

A könyv szerinte Nátusnak nevezett intézményről szóló könyv első részében pontos történeti áttekintést kapunk a nőnevelés múltjából, az intézmény keletkezési körülményeiről, hogyan lett a szándékból valóság, miután egy nemeslelkű személy teljes vagyonát a nőnevelő intézet létrehozására hagyta. Előbb nőinternátus, majd 1901-től polgári iskola és tanítónőképző, a 40-es években liceum falai között több ezer diák nevelődött, köztük számosan kemenesaljaiak. A közel fél évszázad alatt mintegy másfélezer tanítónő kapott it oklevelet. A fehérfalú, hétfő reggelre mindig frissen súrolt sárgapadlójú tantermek padjaiban ülő diákokra a tanárok „szeretettel átmelegített szigorúsága” örködött. Egyenlő bánásmódban részesültek a különböző felekezetekhez tartozók. Olyan érzelmi, életviteli szemléletet, munkára nevelést és mindenek előtt emberséget kaptak útravalóul, amiből életük végéig merithettek. Jól nyomkövethető a szerző szándéka, hogy bemutassa: az oktatás mellett milyen fontos szerepet kapott a nevelés.

1947–48 az utolsó tanév. Megszűnt a nagymúltú iskolaváros több jeles intézményével együtt a Nátus is, jagutód sem maradt. Az épület 1945-ben szovjet laktanya lett. 1947-ben részlegesen felújították a „vak koldushoz” hasonló épületet, később lakóházakká alakítják át. A most benne lakók vajon gondolnak-e a hajdanvolt iskola szellemére?

A kötet második felében a volt diákok emlékeznek. Megható történetek kerülnek elő az intézet, a tanítás rendjéről, önképzőköri munkáról, sok-sok pápai élményről, a tanárok, köztük Petz Ilonka néni és mások óráiról és a nehéz helyzetekben tanúsított emberséggéről. Erre emberöltőnyi távolságból is szívesen emlékeznek. Rájuk igazán illenek Babits sorai „... ahogyan fogy-fogy a jövőndő, egyre-egyre drágább lesz a múlt”.

Nádasdy Lajos könyve hozzásegít bennünket a múlt e részének értékeléséhez.

K. Gy.

Magasi Artúr: Borongó Berzsenyi

Hiába hirdetted a szent igét,
hiába szólt a szép középszerről
ragyogva, lelkesülten éneked...
Az élet mégis bántott... fájt neked.

Az izgatott szív nem nyugodhatik
a túlfűtöttség fékes közepén...
mikor a vágyak bőszen parancsolnak
az étlen férfi haragos delén...

Az egyensúly? csak látszat... csalfa fény...
Ez ősi sorsunk, földi végzetünk:
a röpke órák vendég békeszine
hanyatlak folyton... nem marad velünk...

Mutassunk mégis közömbös arcot,
mikor szívünk a fájdalom nyesi...
Hisz ügyis mindegy... hisz győz a végzet!...
s borongj tovább borongó Berzsenyi!...

(1928)

Magasi Artúr: A mozivászon fehér marad

Zúghatnak rajt szörnyű tragédiák,
feszülhet rajt széles, szilaj mosoly,
a mozivászon csak fehér marad,
ha megáll a gép s a semmivel rokon...

Nem tapsolok a vakmerő bravúrnak,
mely átszárnyal százöles falat,
csak bámulom a pergő mozivászont,
hogy mindent él, tud és fehér marad...

Ne félj szívem,
ha vége lesz, ha végleg elszalad
ez a kis élet, ez a furcsa film,
a mozivászon fehér marad...

Magasi Artúr celladömölki születésű bencés költő halálának negyvenedik évfordulója alkalmából jelentetjük meg két versét. Következő számunkban részletes cikkeket közlünk Magasi Artúr életéről, versírói munkásságáról.

Az elmúlt hónapokban nemcsak a Kenyeriben és Pápócon élő embereket foglalkoztatta a helyi termelőszövetkezet szétválása. Néha az ellenségeskedés hullámai szinte az egekig csaptak az „Egyetértés” termelőszövetkezetben. A helyzet pontos elemzése szinte lehetetlen. Arra vállalkoztunk, hogy egy nap keresztmetszetet adjuk Kenyeriből, ami sok tényre rávilágít, ugyanakkor új kérdőjeleket is támaszt. 1989. június 15-én részkozygylésen jártunk Kenyeriben.

Az első napirendi pont a szétválás melletti vagy elleni szavazás volt. A 278 szavazatból érvényes szavazat volt 276. Kettőszázötvennégyen voksoltak a szétválás mellett, huszonketten pedig ellene. Ezzel elsőpró többséggel eldöntötték, hogy 1990. január 1-től önálló két részre válik szét a termelőszövetkezet.

A második napirendi pont került az érdeklődés fókuszába. Feszültséggel és várakozással volt teljes a levegő, amikor az elnökeljöltek felsorolása következett. Három pályázatot az elnöki beosztásra: **Csapó József, Dr. Pörnecei Károly és Geiger Imre.** Először a szavazólapra való felkerülés megszavaztatása következett. A közgyűlés javaslatára csak Geiger Imre neve került fel a szavazólapra, mivel a másik két jelöltre nem szavaztak elegendően. Így az ezek után következő „titkos” szavazás a tudósító szerint jogilag előírt, kedélyeket borzoló formalitássá degradálódott. Ekkor szavaztak a vezetőség tagjaira is. Amíg a szavazás zajlott, rövid beszélgetésre kértük a három elnökeljölteket.

Csapó József arról kérdeztük, mi a véleménye arról a vádról, amivel a közgyűlésen illette egy felszólaló, miszerint a kihelyezésre szánt hizoborjak szállítását szándékosan késleltette, illetve hiúsította meg.

Csapó József: Ez is csak egy kísérlet volt arra, hogy tönkretessen. Külföldi tanulmányutam alatt döntöttek helyettem, úgy, hogy én voltam a felelős. Intervenció telepünk az idén készült el. Az egész intervenció vásárlás a személyes kapcsolataimnak volt köszönhető, ami nem biztos, hogy könnyű lesz, ha megválnak a tsz-tól. Egyébként a borjúk szállítását a napokban megkezdtek és folytatni is fogják.

– Milyen volt a kapcsolata a most megválasztott elnökkel?

– Féltékeny és hatalomra vágyó ember volt mindig. Tudtuk, ha egyikünk győz, akkor a másiknak mennie kell.

– Sokak szerint a megválasztott elnök tett egy olyan kijelentést, amely arra vonatkozott, hogy akinek nem felel meg az általa felajánlott beosztás, az elmehet. Érintette-e önt is ez a kijelentés?

– Igen. Engem is és másokat is érintett, olyannyira, hogy egyes fizikai munkások is tartanak attól, hogy lapátra kerülnek. Vannak olyan emberek, akik nem viselik el a kritikát, sem azt, hogy valaki melléjük, vagy eléjük kerüljön. Sajnos a tsz vezetősége klikkekre szakadt, s ezek működnek is. Ennek eredménye egyrészt a szétválás, másrészt a mostani elmérgesedett helyzet is.

– Mik a további tervei?

– Veszíteni tudni kell. Mindenképpen a megyében mara-

dok. 24 év munkaviszonyból 23 évet töltöttem Kenyeriben. 48 éves vagyok, 12 évre kell más helyet keresnem. Egyet viszont megmondok. Az új helyemre sem megyek üres kézzel. A szakmai gyakorlatom és a kapcsolataim lesznek az ajánlólevelem.

Az újonnan megválasztott elnököt, **Geiger Imrét** kérdeztük, **Geiger Imre:** Abszolút igényesen akarok tevékenykedni, úgy, hogy a fizikai és szellemi munka biztosítva legyen a jelenlegi szinten.

– Kikkél kíván együtt dolgozni?

– Mindenki munkájára számí-

Külön vagy együtt az „Egyetértés”-ben?

tok, bár 10-20 fő biztosan változtatni fog. Tudom, hogy mindenki csak a saját beleegyezésével tehető át új munkakörbe. Nem látom szükségét eget rengető változtatásoknak. Mind a négy főágazatnak biztosítani kell a munkát, és szükség van mindennél a technikai és minőségi szint emelésére is. Itt különös tekintettel kell lenni az állattenyésztésre. A vezetőséggel a közös platform kialakítására van szükség, s oda kell figyelni a tagokra is, hiszen az ő boldogulásukat kell biztosítani, s ez a siker záloga.

– Milyen a kapcsolata volt riválisaival?

– Már az elnökhelyettes választásakor ellenem dolgoztak, holott már akkor kiviláglott, hogy sokan látták az én személyemet megfelelőnek. Szándékosan dolgoztak ellenem, ami könnyű, ha bizonyos pozíciókat betöltő emberekről van szó. Én csak a saját érdekemet védtem.

– Tett-e ön olyan kijelentést, hogy ha valaki nem fogadja el az ön által fekinált beosztást, az elmehet?

– Már a feltételezés is koholmány. Ez nem volt más, mint mesterséges ellenreklám, ami nem tudta megtevesztetni az embereket. Aki ezzel akar célt elérni, az eleve kudarcra van ítélve. Ha én így tettem volna, vagy tennék, akkor biztos, hogy saját tagjaink váltanának le. Aki egyébként önszántából akar Pápóra vagy máshova távozni, annak a távozása elé nem gördíthetünk akadályokat. Csekély mozgás várható, de az ebből fakadó nehézségeket rugalmasan meg kell oldani.

– Mi a garancia arra, hogy az esetlegesen folytatódó riválizálásnak és hatalmi harcoknak nem a tagság lesz a vesztese?

– Erre a szakapparátus önállósága és a vezetőség a garancia. Az esetlegesen felvetődő problémákat át kell hidalni.

– Sok sikert kívánok önnek az elnöki munkához, a szövetkezetnek pedig az újbóli önállóság-hoz!

Dr. Pörnecei Károly volt a harmadik elnökeljölte.

– Milyen tervei vannak a jövőre vonatkozóan?

Dr. Pörnecei Károly: Elmegyek. Nehezen számom rá magamat, de meg kell tennem. A most megválasztott elnök már korábban elmondta, hogy kiknek a munkájára számít a vezetőségben. Én nem fértem bele az elképzelésbe. Ekkor nem láttam más lehetőséget, mint megpályázni az elnökséget, hiszen így még esetleg nyerhettem volna, míg úgy eleve veszített pozícióra ítélttem. Nem értem, hogy miért nem fértem bele a vezetőségbe. Gödöllőn, egyetemet végeztem. Szakmérnöki vizsgát tettem, kitüntetéssel (summa cum laude)

– Mi volt ez a szikra?

– Volt egy megállapodás: ha az elnök Kenyeriből van, akkor a helyettes Pápócról legyen. Ezt a megállapodást rúgták föl, amikor velem szemben Geiger Imre akart elnökhelyettes lenni. A választáson egyikünk sem kapta meg a kétharmados többséget. Az emberek megijedtek, hogy ki akarják nullázni a falut, s ezért szorgalmazták az elszakadást.

– Mi lesz a közös vagyonnal?

– Vagyonmegosztó bizottság végzi az elosztást, korrektil, konkrét megállapodás szerint. Az egyesüléskor megközelítőleg fele-fele arányban vitték a vagyont, s ez az elv az elosztáskor is. Egyforma a két falu taglétszáma is. Az elosztásnál a fő elv: mindenkinek jusson annyi, hogy életképes maradjon a tsz. Ez a különválasztás talán a falu számára is az utolsó lehetőség az életben maradásra, hisz így talán itthon lehet tartani a fiatalokat.

– Kikkél fog együtt dolgozni?

– Az összes pápóci tag itthon kíván dolgozni. Ők nagyon összetartó emberek.

– Mi lesz az ipari üzemmel?

– Kifizetik az érték egyharmad részét, s Kenyerié lesz. Egyébként az ipari üzemből is hazajönnek az emberek.

– Mivel foglalkozik a tsz?

– A tejtermelés, a hizómarhák tartása szerepel a tervek között. A 2600 hektáros határ adott, ott a növénytermesztés a természetes tevékenység. És még egyet mondhatok, lesz még nekünk iparunk is!

– Vannak erre vonatkozó konkrét tervek is?

– Erről még korai lenne beszélni.

– Mit tesznek akkor, ha valaki, hallgatva a mai idők szavára kikéri a „közös”-ből a földjét?

– Erre bárkinek joga van, de itt biztosan nem lesz ilyen!

– Sok sikert kívánok az utakra lépő szövetkezetnek!

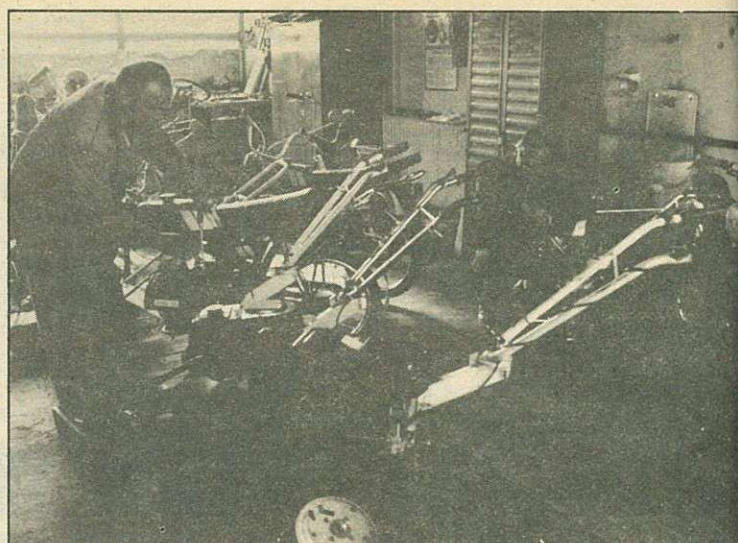
Itt az idő, aratnunk kell, begyűjteni a jövő évi „életünket”. Reméljük, hogy a lehulló gabona fejből majd a megbékélés magva pereg ki, s újra az lesz a termelőszövetkezetben az első, ami eddig volt, a MUNKÁ!

Rozmán László

Pedagógus szekció?

Kemenesalja nagyon könnyen megalakíthatná a Hazafias Népfront Vas megyei Bizottságának pedagógus-szekcióját, ugyanis területünkről nagy pedagógus lett tagja a május 20-án megválasztott testületnek. Név szerint: Molnár Margit Celldömölkről, Nagy Sándorné Ostffyasszonyfáról, Takács Jánosné Nagysimonyiból és Varga Ferenc Jánosházáról. Rajtuk kívül helyet kapott a bizottságban Fekete Andrásné, az OTP celldömölki fiókjának vezetője, aki egyúttal a megyei népfront-elnökségnek is tagja lett.

A tisztújító küldöttértekezleten egyébként többen szóvá tették, hogy meglehetősen sok a megyei testületben a vezetők száma, ugyanakkor kevesen képviselik a munkásokat. Válaszul az egyik tisztségviselő úgy fogalmazott, hogy csak abból a körből tudtak meríteni, amely „ezekben az időkben” rendelkezésre állt. Magyarul: általában és túlsúlyban az értelmiség és a vezetői réteg vállalja a népfront-munkát. Arról azért mégis érdemes elgondolkodni, mi az oka annak, hogy a pedagógusok ilyen nagy számban kapnak mandátumot a Kemenesaljáról...

– Az NSZK-ban jártam, ott láttam egy vákuumos csomagológépet. Tudtam, itthon mennyi baj van azzal, hogy nem tudunk kellően csomagolni. Az elvét ismerem, elkezdünk gondolkodni, mit tudnánk összehozni hasonlóan a saját körülményeink között. Most sem nyugodtunk addig, amíg ki nem alakult egy használható masina. Olyan, amit mondjunk ABC-áruházak is kitűnően használhatnak. Az univerzális vákuumos csomagolóval húsz nappal megnövelhető az élelmiszerek eltarthatósága. Egy ilyen gép kint 3200-3500 NSZK-márkba kerül. Mi hozzuk 35 ezer forintból. És csak hazai alapanyagokból dolgozunk. Az első mintadarab a Szovjetunióban van kiállításon. Az idén el szeretnénk készíteni a nullszériát.

– Egyik megoldás szüli a másikat: a csomagológépnek vákuumszivattyúja van. Magyarországon pedig nem lehet kapni kis teljesítményű vákuumszivattyút. Márpedig a vákuumszivattyú sok helyen felhasználható. Például a nyomdaiparban is. A szitázáshoz igen kellene mindenhol egy úgynevezett leszívató asztal, mi ilyent is konstruáltunk. Ezt most próbálják ki maszekok, kisnyomdák.

Rozmán Ferenccel, a cellőmölki Műszaki Ipari Kiszövetkezet elnökével órák hosszat el tudnánk beszélgetni gépekről, működési elvekről, a géptervezés örömeiről és izzadságáról. Ő és munkatársai immár otthonosan mozognak a nyomda- és a cipő-

iparban, a textilipar egyes ágaiban, s mint a bevezetőben hallhattuk, már a csomagolótechnikával is kacérkodnak. Ez a nem egészen száz tagot, dolgozót foglalkoztató kiszövetkezet gépeiről híres. Méghozzá olyan gépeiről, amelyeket nemcsak gyártanak, hanem maguk is ötlenek ki. Csak néhány példa a sok közül. Az idén tíz cipőipari gépet szállítanak az NDK-ba, a cipőfelsőrészrögzítő gépek iránt elsősorban Románia, Etiópia és Algéria érdeklődik. A kifejlesztett „porszívó-család” a munkahelyek szennyezett levegőjét távolítja el. Készít a szövetkezet komplett, bútorzattal is ellátott cipőjavító szalonokat.

sít, az ára mindössze 32 ezer forint. Megjárta a Budapest Sportcsarnokot is, kiállításra vittük. Érdeklődött már iránta egy NSZK-beli vevő, azt tudakolta, meg tudjuk-e oldani a szervízt, az alkatrészellátást. Azt ígérte, rövidesen jeletkezik.

Korántsem teljes ez a felsorolás, a városnak ez a kis szövetkezte igen sok mást is gyárt még. Nem csupán a gyártás itt a lényeg, hanem a belülről fakadó termékváltási „kényszer”, újító, konstruáló munka, amelynek eredménye szinte hónapról hónapra egy-egy új termékben jelenik meg. A meghökkentő az, hogy egyetlen mérnök sem dolgozik a Műszaki Kiszövetkezetben!

Egy kérdés még mindig van: miért vállalják mindezt a kiszövetkezetben? Elvegetálhatnának sokkal kényelmesebben is...

– Tényleg a legegyszerűbb, ha odahozzák a megrendelést, a dokumentumokat, és csinálják a visszatérő szériákat – folytatja az elnök. – így nem sok gondja van az irányításnak sem, elég, ha a végrehajtásra összpontosít. Mi az érvényesülésnek egy nehezebb útját választottuk. Persze mi is végzünk bér munkát, kooperálunk, de ez csak „teherhordozónak” van. Ugyanis kell biztos jövedelem is, mert új gépeink az elején csak viszik a pénzt, később már hozzák. Ha mi csak saját gépeinket fejlesztenénk, gyártanánk, abból baj lenne. Viszont az idő mégis minket igazol: a saját gépek gyártásán megvan a tisztes, harminc százalékos nyereségünk.

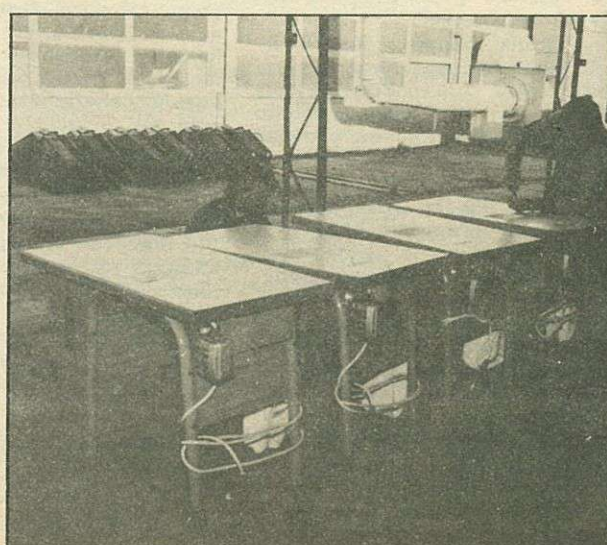
Nem alapvető, de azért van egy gondja a Műszaki Kiszövetkezetnek: nevet szeretnének változtatni. Egyszerűbb, könnyen megjegyezhető márkanévre lenne már szükségük, hiszen a jó név is reklámhordozó. Eddig igazából nem jutott energia a korszerű marketing-munkára a kiszövetkezetben. Mégis elég sokan ismerik már országshozta a kis celli kollektíva termékeit, a kiszövetkezet híre vagy szórólapjai elég messzire eljutottak már, nem egyszer Debrecenből, Szolnokról cseng a telefon...

Nyughatatlan kiszövetkezet

A cipőgépgyártásban egyelőre még van fantázia, de ennek az iparágak egyre erősödő válsága arra készítette, készíti a szövetkezetet, hogy másfelé is kacsingasson.

– A fejlesztés fő iránya most a nyomdaipari gépek, kisegítő berendezések készítése – folytatja Rozmán Ferenc. – Nagy igény van szitázó berendezések gyártására, mi ezt géppel, kiszolgáló egységekkel együtt adjuk. Könnyűgépek mechanikus, hidraulikus rendszerűek. Tavaly debütált a papírvágónk, a Mix 380. Ez tőkés importot helyette-

– A fejlesztések „lelke” háromöt ember, de szakember a többi is, rajz után tud dolgozni mindenki. Kapcsolatban állunk egy budapesti, mérnökökből álló leányvállalattal, a terméket mi itthon kidolgozunk, elkészítjük, nekik legfeljebb a rajzot kell megcsinálni róla. Egy gép megalkotásáig elég sokat „játszunk”, variálunk, míg működés- és piac-képessé válik. Nagy kudarc még nem ért bennünket, addig fejlesztettünk, amíg nem vált eladhatóvá valami. A fejlesztések általában egy-két-három év után kamatoznak csak.

Testületi ülések hírei

A Kemenesmagasi Községi Közös Tanács májusi ülésén módosította a lakossági településfejlesztési hozzájáruláshoz szóló tanácsrendeletét. Az 1/1989. (V.23.) számú rendelet értelmében a lakosság 1989. évben a járda-építésekre, javításokra 300 Ft hozzájárulást köteles fizetni, 1990-ben pedig fizetési kötelezettsége nem lesz!

Jánosháza Nagyközségi közös Tanács júniusi ülésén a költségvetés és fejlesztési terv 1988. évi végrehajtását tárgyalta. Elfogadta a számvizsgáló bizottság azon javaslatát, hogy a tanács a kelési vízellátás megoldásának igényét és formáját tisztázza, valamint, hogy az állami tulajdonban lévő kihasználatlanul álló épületek hasznosításának lehetőségeit vizsgálja meg. Bakó Béla megyei tanácsstagot munkájáról számoltatta be a tanács, majd arról döntött, hogy a Tanács Önkormányzatok Országos Szövetségében 1990-ig kísérleti jelleggel képviselteti magát.

A Celldömölki Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága egyetértett azzal, hogy az 1989. évi gáz-

építési program keretében a Nagy S. tér, Zalka és Vörösmarty utcák közötti szakaszán 6 lakáshoz a gázvezeték kiépítésre kerüljön. A végrehajtó bizottság megállapította a Gábor Áron utcában épülő, tanácsai vevőjelölésű, OTP értékesítésű lakások vevőinek névjegyzékét.

Jánosháza Nagyközségi Közös Tanács Végrehajtó Bizottsága májusi ülésén a Körzeti Egészségügyi Szolgálat munkájáról tárgyalt és feladatul tűzte ki a kislabor kihasználtságának javítását, a nem hívásra történő betegellátás számának növelését, az EKG készülék fokozottabb kihasználását és a hétközi központi ügyelet bevezetését heti váltással.

Készül **Mesteri és Kemeneskápolna** település csoportot összevont rendezési terve. A rendezési terv mintegy 1-20 esztendőre meghatározza a terület fejlesztési alternatíváját és újabb lépéssel járul hozzá kemenesaljai üdülőövezeteinek kialakításához.

Mesteri Községi Közös Tanács és a helyi Népfront Bizottság május 19-én rendezte meg a Mes-

teriben lévő üdülők tulajdonosai számára – a korábbi évekhez hasonlóan – a falugyűlést. A rendezvény fontos közeleti eseménye a községnek és az üdülőterületnek. A gyűlésen a résztvevők felvették a tapasztalt eljárási, közlekedési és kommunális problémákat, amelyeknek megszüntetésére a tanács fokozatosan törekszik.

Megnyílt a Borgátai és Mesteri termálfürdő, amely várja a vendégeket. A fürdőzés mellett érdemes ellátogatni a környék tájaira, különösen a Sághegy értékeinek megismerése lehet vonzó program az ide látogatók számára.

Kemenesmagasiban a lakosság jelentős társadalmi munkájával elkészült a Kertaljai és a Béke utcában az új járda, a Tulok utcában pedig a járdajavítás történt meg. A közeljövőben Szergény társközségben is megkez-

dődnek a járdaépítések. Május 2-án a jánosházi művelődési házban megalakult az Egészségmegőrzési Bizottság Ifjúsági Klubja. Létrejött az MDF jánosházi szervezete, amelynek fő célkitűzése a demokratikus választás előkészítése, valamint a helyi politikai életben való részvétel.

Jánosházán május 15-én alakult meg az **MSZMP Területi Reformszárnya**, amelynek céljai között szerepel az aktívabb, nyitottabb politikai fellépés elérése az MSZMP-n belül, a területi problémák nyílt helyi kezelése, javaslatok kidolgozása Jánosháza és térségének gazdasági és társadalmi fellendítésére a politikai vitakultúra megteremtése.

Celldömölkön július 7-én az 1989. évi Vasútnap alkalmából emlékpark avatására, és egy „B” típusú kocsijavító átadására kerül sor.

Testületi ülések időpontjai júliusban

Július 6. Nagysimonyi

A termelőszövetkezet és a háztáji gazdaságok kapcsolata.

Július 13. Sömjénmihályfa

A háztáji és kisegítő gazdaságok termelésének segítése.

Július 13. Kemenesmagasi

Beszámoló Kemenesmagasi és Szergény napköziotthonos óvodáinak működéséről.

Július 18. Celldömölki

A Vas Megyei Iparcikk Kereskedelmi Vállalat ellátó tevékenysége.

Anyakönyvi hírek

BOBA:

Születés: Molnár Imre – Banyó Veronika; Dávid, Fonyó Károly József – Pecskenke Livia; Beatrix. **Halálozás:** Baráth Jenőné Ferenczy Irma, Györkös János, Imre Ferenc.

NEMESKOCS:

Születés: Baráth Tibor – Szakonyi Anikó; Tibor. **Házasság:** Barcza Gyula – Szabó Tünde. **Halálozás:** Fáró Gyula.

CELLDOMOLK:

Születés: Biczó József István – Rada Ilona; Zoltán József, Miklós Péter – Varga Judit; Dóra, Takács Imre Tibor – Takács Katalin; Katalin, Nagy László – Erdélyi Erika; Ivet, Pesti László – Németh Erzsébet; Ádám László, Balogh Vilmos – Pócs Ildikó; Veronika, Magyar László – Józsa Anikó; László, Iván Zoltán – Babos Zsuzsanna; Renáta Zsuzsanna, Jáger Tibor Gyula – Tóth Judit; Péter, Molnár Sándor – Bogdányi Mária; Péter, Pál Lénárd – Horváth Mária Erzsébet; András Bálint, Őri Levente László – Kontra Borbála; Tamás Gergely, Szabó Zsolt – Bertalan Éva; Ramóna, Nagy Géza Sándor – Kreiner Gyöngyi; Renáta, Kovács-Dávid Ferenc – Jakab Györgyi; Bálint, Horváth Csaba Imre – Dénes Katalin; Csaba, Kiss Sándor – Bozzai Katalin; Valéria, Treiber László – Recse Anikó; László.

Házasság: Nagy József – Komlói Csilla, Prépost Attila – Csajbók Irén, Németh László – Nagy Éva, Nagy Sándor – Benkő Beatrix Csilla, Sebestyén Sándor – Deé Mária, Nagy Zoltán Zsolt

– Magyar Erika, Dr. Már Róbert Károly – Kiss Mária Gyöngyi, Svedics Tibor – Ferenczy Anikó Ágnes, Solymos Imre – Farkas Ildikó, Vacurka Sándor – Hajas Judit Márta.

Halálozás: Ruzsa Sándorné Pöcze Irén, Rákóczi Ernőné Nyári Irma, Gasparics József, Bagics Pálné Rába Rozália, Szabó János, Obráz Emilné Deák Rozália, Rempert Mihály, Fesler Imre, Gál Józsefné Tancos Julianna, Simon Jánosné Zeli Gizella.

EGYHÁZASHETYE:

Születés: Iván József – Zsömle Valéria; Terézia; József, Kozlowszky Imre – Gözsy Edit; Edit. **Házasság:** Kocsi Sándor – Csöndes Anna Katalin, Vajda Zoltán – Standi Tímea.

BORGÁTA:

Halálozás: Németh Jánosné Horváth Irma, Tóth Antalné Mesterházi Vilma, Tóth Béla.

KOCSK:

Házasság: Lanczkor Ferenc – Szabó Mónika. **Halálozás:** Keszei Julianna, Zsámboki Lajosné Mecséri Karolin, Káldi Józsefné Kovárczi Róza.

JÁNOSHÁZA:

Születés: Tóth Attila György – Nagy Erzsébet; Attila, Bincze Gyula – Horváth Ibolya Erika; Tamás Péter, Varga Árpád – Perendi Bernadett; Valtér, Balogh Ferenc – Fülöp Erzsébet; Attila, Horváth István – Dancs Erzsébet; Magdolna; Beáta.

Házasság: Péter Pál – Nyári Irén, Sali Ferenc – Trombitás Andrea, Kerca István József – Budai Ibolya, Marác László – Geiger Jolán Judit, Bödör Tamás – Szakács Katalin, Aczél Ferenc József – Csemesz Krisztina Er-

zsébet, Geiger József – Németh Erzsébet Ilona.

Halálozás: Nagy Istvánné Németh Mária, Dobson Józsefné Dornai Erzsébet, Gyutai Ernő József, Benda Sándor, Bak Miklós, Máthé Ferencné Tér Anna.

DUKA:

Születés: Prépost Ervin – Hopka Zsuzsanna Róza; Noémi.

Halálozás: Bertalan Ferencné Pados Irma, Nagy Sándor.

KEMENESPÁLFA:

Születés: Vass József – Németh Gyöngyi; Nikoletta, Farkas Jenő – Nagy Rozália; Viktória Éva, Nyári Sándor – Stubán Mária; Sándor Gellért.

Halálozás: Rosta Sándorné Marton Jolán.

KISSOMLYÓ:

Halálozás: Topár János.

KARAKÓ:

Halálozás: Nagy Imre.

NEMESKERESZTUR:

Halálozás: Kiss Vincéné Marton Terézia, Nagy Károlyné Szilvágyi Margit.

KEMENESMAGASI:

Születés: Horváth József – Huber Ágnes; Renáta, Gorács Attila – Nagy Andrea Csilla; Gergő, Horváth Imre – Kiss Katalin; Krisztina, Hajba Ernő József – Papp Livia; András, Páli Tibor – Böröcz Klára Zsuzsanna; Annamária.

Halálozás: Boros László, Svendör Sándorné Koncz Ida, Varga István, Németh Ferenc.

SZERGÉNY:

Születés: Verasztó Károly – Nagy Zsuzsanna; Balázs.

KENYERI:

Születés: Árvai János – Kasza Bernadett Györgyi; Nóra.

Házasság: Feller László – Szabó Katalin, Horváth Sándor – Rudi Teodóra, Horváth Attila – Kovács Izabella.

Halálozás: Németh Györgyné Horváth Rozália, Hencz Jenőné Ferenczi Magdolna.

MESTERI:

Halálozás: Kocsi Károlyné Töke Erzsébet.

KEMENESKÁPOLNA:

Halálozás: Kosztolánczi Lajos.

NAGYSIMONYI:

Halálozás: Kovács Gyuláné Csoknyai Mária.

TOKORCS:

Születés: Smidéliusz Zoltán – Heiner Beáta; Tamás.

OSTFFYASSZONYFA:

Születés: Kovács József – Németh Csilla Mária; Gergő.

Házasság: Leposa Zoltán – Szele Gyöngyi Ilona.

Halálozás: Fehér Dávid.

CSONGE:

Születés: Kutasi Lajos – Kékesi Pirokska; Lajos.

Házasság: Baranyai Imre – Somogyi Gyöngyi Julianna.

SÖMJÉNMIHÁLYFA:

Születés: Bebesi József – Berki Livia; Barbara, Molnár Tibor Gyula – Stári Ilona; Enikő Tímea **Házasság:** Végh Tibor – Németh Livia Erzsébet.

VONÓCK:

Születés: Szalai Csaba – Pintér Gabriella; Bettina.

Halálozás: Talabér László, Major Károly.

Az ezüstérem fényesen csillog Kemenesalján

Sikerült!

Tizennégy évvel ezelőtt a vönöcki csapat nyerte a járási bajnokságot. 1975-ben a Kemenesaljai Úttörő MgTSz, a vönöckiekén túl még Kemenessömjében és Mersevátón is tartott fenn sportegyesületet. A vönöckiek megyei bajnokságba kerülése okán döntöttek az érdekelt egyesületek, a Kemenesaljai Tsz SE fúzióval történő létrehozásáról. Az események azóta igazolták, hogy jól döntöttek. A labdarúgók, immár közel másfél évtizede gondoskodnak a szurkolók jó színvonalú kiszolgálásáról. Az 1988/89. évi megyei bajnoki évadban érték el legszebb sikerüket: ezüstérmesek lettek. Ez alkalomból kerestük fel az egyesület vezetőit és kértük őket nyilatkozatra.

BENKŐ LAJOS (szakosztályvezető): Az 1-3. helyezés megszerzése volt a cél. A csapat ezt teljesítette. Kis szerencsével az élen is végezhetünk volna.

KOVÁCS KÁROLY (SE elnöke): Komoly szakmai munkát takar a 2. helyezés. Szurkolóinkkal együtt büszkék vagyunk az eredményre. Köszönjük szakembereinknek, játékosainknak.

HORVÁTH ISTVÁN (tanácselnök): A 2. helyezés igazi szép „csapatmunka” volt. Az érdem a játékosoké. Köszönet a nagyszerű eredményért, az érdeklődő lakosság kitűnő szórakoztatásáért. Köszönöm az egyesületnek, hogy településeinknek programot adtak, kellemes vasárnapi délutánokat biztosítottak. Labdarúgó mérkőzések nélkül sivár lenne a falunk. A szakmai és az edzőmunka csak Körmenten volt jobb. Talán, nehezebb „fémhez” is juthattunk volna, ha a közönségünk minden egyes tagja csak a csapat biztatásával foglalkozik. Az örömben örömmel, hogy néhányan a szurkolók közül bántják a játékosainkat, esetenként a játékvezetőket és az ellenfeleket is.

NÉMETH JÓZSEF (elző): Idegenben kétszer veszítettünk, Uraiújfaluban és Csákó nydoroszlón. Az utóbbira nem számítottunk. Döntetlent játszottunk: Körmenten, Kőszegen, Vassurányban és Balogunyomban. Hazai pályán a hajrában kikaptunk a Körmentől és pontot veszítettünk a Jakfa ellen. Őszintén, ezt sem így gondoltuk. A legtöbb gólt, szám szerint 80-at, a Kemenesalja rúgta. A 2. helyezést magabiztosan értük el, hiszen a 3. helyezett Egyházásrádóc csapatát 14 ponttal előztük meg. Az 1. helyezettől viszont mi maradtunk el 5 ponttal. Körment jobb volt minden csapatnál. Mi még nem értünk meg a bajnokságra. Ahhoz több játékosra, magasabb edzettségi állapotra és sok gyors csapattagra lenne szükség. A 2. helyezésünkben is természetesen sok-sok másodperc és kilométer van, de az edzőmérkőzések elmaradásával egyenes arányban romlott a játékosok edzettségi állapota. Sajnos a mi lehetőségeink csak ilyenek. Azonban a játékosaim büszkékké lehetnek az eredményre és arra is, hogy a bajnokságban

csak egy kiállítás és egy sárgalapos eltiltásunk volt. I

A jövő terveiről és arról, hogy lesz-e egyszer NB III-as csapatunk, így szóltak:

NÉMETH JÓZSEF: Ahhoz, hogy NB III-as csapat legyen, a feltételeket növelni szükséges. Több munkát kellene vállalni vezetőknél, edzőknél és játékosoknak egyaránt.

BENKŐ LAJOS: Személyileg elképzelhető az NB III, de a pályánk, öltözőnk erre nem alkalmas.

KOVÁCS KÁROLY: A jövőt reálisan kell megítélni. Az NB III-nak sem feltételét, sem valószínűségét nem látom. Véleményem, hogy a gazdaság és az egyesület még sokáig nem lesz képes arra, hogy a szükséges anyagiakat biztosítsa, nem is beszélve a játékosok részére szükséges munkahelyi lehetőségek beszüküléséről. A felkerülést nem tartom reális célnak. A jövő: tisztes helyzet a megyei bajnokságban, az 1-6. helyezés elérése és mindehhez javuló feltételek biztosítása

HORVÁTH ISTVÁN: Azt szeretném, hogy nagyon sokáig olyan csapat legyen a Kemenesalja, ahol szívesen játszanak, ahol minden egyes játékos szereti egymást. Szeretném, ha a Vas megyei Labdarúgó Szövetség a jövőben felnőttként, egyenlő partnerként kezelné csapatunkat, értékelné az itt folyó szakmai munkát. Szeretném, ha az ellenfelek mindig nemes és rangos ellenfélnek tartanák a Kemenesalját. Végezetül, szeretném egyszer megyei bajnokként köszönteni a labdarúgó csapatot, ha nem is vállalják az NB III-at, mert ennek valóban nincsenek meg a feltételei.

KOVÁCS KÁROLY: Amikor vállaltuk az egyesület vezetését, sok gond volt a fegyelemmel. Azóta viszont ezen a téren sikerült rendet teremtenünk. A sportszerűségi versenyben most már évek óta az élen vagyunk. Ezt a jövőben is fontosnak tartjuk. Szeretném, ha a megyei szövetségben is megszűnnének az inkorrekt dolgok. Azonban tartok tőle, hogy az újjáavasztás után is lesznek nem kívánatos dolgok, mivel még mindig maradt korrupt ember a szövetségben. Velük a jövőben sem kívánunk kapcsolatot tartani.

Kíváncsiak voltunk arra is, hogy milyen az egyesület kapcsolata a termelőszövetkezettel, tanácsokkal:

KOVÁCS KÁROLY: Két évvel ezelőtt a termelőszövetkezet autóbuzsát könyvjóváírással megkaptuk. Azóta önellátók vagyunk. Természetesen a gazdaságtól van ígéretünk arra, ha szükséges, anyagiakkal is segít. Ez ideig erre nem volt szükség. A tanácsoktól előre meghatározott összegű támogatást kapunk, de költségvetésünknek ez a kisebb részét teszi ki. Az anyagiakon kívül nagyra becsüljük a gazdaság és a tanácsok erkölcsi támogatását. Igényeink szerények, akárcsak a költségvetésünk. A sportegyesület

autóbuzsának gazdasági tevékenységen túl. fejleszteni szükséges egyéb gazdasági tevékenységünket is, melyre már elképzeléseink vannak, mert különben sokáig nem tudjuk magunkat tartani. Az 1988-ban alakult Baráti Kör is nagy segítséget nyújt csapatunknak.

Megkérdeztük, látnak-e lehetőséget együttműködésre abban, hogy a Kemenesalja tájegységének végre legyen egy jó NB III-as csapata?

HORVÁTH ISTVÁN: Igen! - a játékosok most is jó barátságban vannak. Az együttműködés kifejezeten a Kemenesalja és a CVMSE vezetőin múlik. Az elmúlt 14 évben ezen a téren a Kemenesalja vezetését korrektebbnek tartom.

KOVÁCS KÁROLY: Látok lehetőséget az együttműködésre. E nélkül nem is szabad tovább dolgozni, de fuzionálást nem tudok elképzelni. A szoros együttműködés mindkét csapat előnyére válna.

BENKŐ LAJOS: Az ésszerű játékoscsere, anélkül hogy a Kemenesalját leépítenénk, egyértelműen elfogadhatónak tartom, de a fúziót nem. A falunak nagy szüksége van erre a szórakozásra.

NÉMETH JÓZSEF: Minden edző ragaszkodik a saját csapatához. Ott szeretné érezni a legjobb átlományt, ahol dolgozik. A szurkoló annak örül, ha csapata győz. Győzelem esetén jobb a hangulat mindenütt, ezért ragaszkodnak a játékosokhoz. De, ha a realitásokat nézzük és olyan csere jön létre, amely mind a két csapatnak megfelel, akkor látok erre lehetőséget. A múltira azonban nem ez volt a jellemző.

Csupán kíváncsiságból megkérdeztük a Kemenesalja kitűnő szakemberét Németh József edzőt, hogy szeretne-e valamikor egy NB III-as csapat edzője lenni? Erre azt a választ kaptuk, hogy a jelenlegi munkaviszonya mellett sajnos ez nem lehetséges.

gy. -e.

A CVMSE szurkolóinak, a labdarúgást szerető közönségnek a legnagyobb öröme, a ka sárka mezés fiúk magtartott: városunknak az NB III-at. Méltó ünnepelte 1200 néző június 11-én a ligeti sportpályán kedvei csapatát a Peremarton elle 2:1-es győzelem után.

APRÓHIRDETÉS

A Badacsonyi Állami Gozsó ság értesíti vásárlóit, hogy szőlő és bor szaküzletét megnyitott Celldömölkön, az Úttörő utca 11 szám alatt.

VASIKER

A celldömölki 59. számú VAS-MŰSZAKI BOLT

áruajánlata:

Gázkazánok

ÉTI 25-35

C 21-30

Gázkonvektorok

1/2-es horganyzott cső

Várjuk kedves vásárlóinkat!

ÚJ KEMENESALJA

Kemenesalja tanácsainak lapja

Szerkeszti

a szerkesztő bizottság

Felelős szerkesztő:

BURKON LÁSZLÓ

Kiadja:

Celldömölk Város Tanácsa

Felelős kiadó:

DR. TOMBOLY TAMÁS

Készítette: Pannon Nyomda

Pápai Üzeme

Felelős vezető:

FRIBERT JENŐ

Engedély száma:

III. PHF/194/VA/1989.

Veszprémben rendezték meg június 11-15. között a III. korcsportos kézilabda diákolimpia országos döntőjét. A celldömölki Eöt-vös Loránd Altalános Iskola csapata a versenyen a hatodik helyen végzett. Képünkön a csapat tagjai láthatók testnevelő tanárujuk Dr. Oszkó Zoltánné társaságában.